

Kondor Katalin: A helytartóról

2023 április 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A mondás szerint sok mindennek nincs határa, például az arcátlanságnak sincs.

Ezt nálunk többnyire durvábban fogalmazzuk meg, de nem ez a lényeg, azt viszont még hozzátehetjük, hogy a világ folyását figyelve bizony a hazudozásnak sincs határa. Mindez ezúttal Pressman úrról juthatott eszembe, hazánk amerikai nagykövetér?l. Akinek pechjére még a nevével is lehet – ha nem is illik – játszadozni, hiszen vezetéknevét kettéválasztva (press-man) ugyebár nyomásgyakorló embernek is nevezhetjük. Nomen est omen, tartja a latin mondás, ami nagyjából azt jelenti, hogy a név maga az ember, avagy a név elárulja visel?jét. Nos, David Pressman nagykövet úr hivatalba lépése pillanatától sikeresen felel meg nevének. Magyarán nyomást próbál ránk gyakorolni. A sokadik kísérlete azonban ezúttal kicsit gellert kapott. Ugyanis a sajtóban igencsak nagy szerepet kapott az a tény, hogy a követségen rendezett széderesti vacsorára meghívta Gyöngyösi Mártont, a Jobbik elnökét (err?l csak annyit, hogy szerintem mindenki azt hív meg vacsorára, akit akar), aki korábban nem egészen a nagykövet úr ízlésének és filozófiájának megfelel? véleményt fogalmazott meg zsidó honfitársainkról. Nos, a meghívást Pressman úr a napilapok szerint a következ? szavakkal indokolta: „Fontos számunkra, mármint az USA számára, a különböz? véleményen lév? és különböz? beállítottságú magyarokkal folytatott párbeszéd.” Aha! Értjük! Csak a hivatalban lév? kormánnyal nem fontos a párbeszéd. Mindebb?l juthatnánk arra a következtetésre is, hogy ezek szerint a kormánnyal mindenben egyetértenek, így tényleg felesleges a véleménycsere. Persze ez cseppet sincs így, hiszen nagykövet úr érkezése óta számos alkalommal bizonyította, hogy az él? fába is képes belekötni, ha az magyar. Tehát e szerint, ha Gyöngyösi Mártonnal nem értenek egyet, de meghívták, akkor kézenfekv?, hogy a következ? vacsorameghívott a magyar kormány lesz. Hiszen velük sem értenek egyet, éppúgy, mint a Jobbik elnökével.

Nyögvenyel?s tehát ez a magyarázat, tisztelt Pressman úr, s mi úgy gondoljuk, hívják csak meg nyugodtan azt, akit akarnak, fontos pozícióban lév? jogászokat, pártelnököket, közéleti személyiségeket, de ne hazudjanak! Ne találjanak ki ilyen-olyan indokokat, ne használják alibinek a kedves vendégeket, ráadásul olyan átlátszó magyarázattal, hogy szeretnek más nézet? emberekkel beszélgetni. Önök ugyanis – s ez sokunk tapasztalata – cseppet sem szeretnek más nézet?ekkel beszélgetni. Csak azt hazudják, hogy szeretnek. Tudniillik nemigen hallunk ilyen párbeszédekr?l. Még azt is gondolhatjuk mi, civilek, hogy az elmúlt napokban történt valami, melynek eredménye az lett, hogy a kormányunkkal annyira egyetértettek, mondjuk egy jó kis borospince mélyén, hogy végképp nincs már szükség holmi vacsorázgatásra. Viccet félretéve, mindig szórakoztató, amikor a nyílt társadalom szószólói bizonyos dolgokról nem akarnak nyíltan beszélni.

Ugyanakkor úgy gondolom, ha Önöknek fontos – miként nagykövet úr említette – a más beállítottságú emberekkel beszélgetni, párbeszédet folytatni, akkor sok dolga lesz Önnek. Tudniillik ilyen emberek elég sokan vannak. Akik bizony nem az Önök nézetét vallják. Sem a háborúról, sem egy ország önállóságáról, sem pedig a választások tisztaságáról, legyen az magyar vagy éppen amerikai választás. Persze ett?l mi még jól elvagyunk ezen a kis Magyarországon, melyet Önök fúrton-fúrt meg akarnak változtatni, igyekeznek véleményünket negligálni, s szomszédjainkkal összeütköztetni bennünket. Magyarán világuralmi szerepükkel visszaélve – miközben folyton a demokráciáról beszélnek – el akarják venni önállóságunkat, s csatlósokká tenni bennünket, ellenünk fordítva a fél világot.

Ismer?s nekünk ez a magatartás, ez az er?demonstráció. S tudjuk, átéltünk már ilyet. Ám változnak az id?k! Lassan, szerintem, de valószín? mindennek rendelt ideje van. Amit ki kell várni, s az id? aztán „betelik”. Minket el lehet pusztítani (másokat is, ebben Önöknek sok tapasztalata van), de megváltoztatni, legalább is a jobbik felét, nem lehet.

Nem tudom, hogy valóban közel van-e már Isten országa. Abban viszont reménykedem, hogy ha eljön, rend lesz benne. Ami most nincs. Cseppet sincs. Öldöklés van, kapzsiság van, uralomra vágyás van, erkölcstelenség van meg mértéktelen d?zsölés és korrupció (vélhet?en ismeri az Európai Unió b?nbandáját), és van végtelen nyomor is. Például olyan, hogy csak a Közel-Keletet említsem, melyet jórészt Önök hoztak a világra. A teremtett világ s benne az ember meggyalázásáról, a szabadság szabadossággá válásáról naponta hallunk rémtörténeteket. Manapság Önök még a történelmünket is megpróbálják meggyalázni. Az 1956-ra utaló falfirkákra gondolok, mellyel párhuzamba hozzák az akkori eseményeket a mostanival. „Ruszkik haza!” feliratokkal mázolták tele a falakat nálunk. Tudja mit? Emellé hiányzik valami: mindenki menjen haza. Csak ne a lopott hazájába, hanem az igaziba.

Tényleg is, mi ehhez képest egy vacsora?

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló